

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσας Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Προφητική-Ὁμολογιακή Μαρτυρία

Γέροντος Δανιὴλ ὁ Κατουνακιώτης (1846-1929)*

Μία διαχρονικὴ «Φωνὴ ἐξ Ἁγίου Ὁρους» κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ Μέρος Α΄.

Ἄναμφιβολα, οἱ Διδασκαλίες-Νουθεσίεις τοῦ Γέροντος Δανιὴλ ἀποτελοῦν πνευματικὴ Ἐδέμ, μέσα στὴν ὁποία ὁ ἔσω ἄνθρωπος ἀντιλαμβάνεται πλήρως τὴν σύνδεση Ἀσκήσεως καὶ Ὁμολογίας στὶς Ὁρθόδοξες διαστάσεις τους. Ἀντιπροσώπευε τὴν βαθειὰ ἀντιαιρετικὴ καὶ Ἀσκητικὴ-Ὁμολογιακὴ ἔκφραση τῆς Ἁγιορείτικης Μοναχικῆς πολιτείας.

Ἐκλείσαν πάνω ἀπὸ (93) ἐνενήντα τρία χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατό του.

Νὰ θυμηθοῦμε τὸ Γραφικὸ: «Πνεῦμα Θεοῦ ἐν σοί, καὶ γρηγορήσεις καὶ σύνεσις καὶ σοφία περισσὴ εὐρέθη ἐν σοί» (Δαν. ε΄ 14).

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι οἱ πλέον ἀσκητικοὶ Πατέρες, αὐτοὶ οἱ ἀκριτες-φρουροὶ τοῦ Ὁρθόδοξου πνεύματος, εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ἀρθρώσει-ἀνυψώσει σὲ ὑψηλὴ (ιεραρχικὰ) θέση τὸν κύκλο: Ἀσκησις-Ὁμολογία, Ὁμολογία-Ἀσκησις.

Οἱ πατέρες αὐτοὶ, ὅπως ὁ π. Δανιὴλ Κατουνακιώτης, ἐπειδὴ εὐρίσκοντο πάντα σὲ συνεχῆ μυστικὴ συνομιλία μὲ τὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεό, γι' αὐτὸ καὶ ὁμολογοῦσαν σθεναρὰ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη, τὴν ὁποία ἀλλοιώνουν (σήμερα) πολλὰ τοξικὰ οἰκουμενιστικὰ κείμενα τῆς ψευδοσυνόδου τῆς Κρήτης καὶ κείμενα-λόγοι Πατριαρχῶν, ἐπισκόπων, μοναχῶν καὶ θεολόγων.

Ἀνάμεσα στὰ κείμενα (μελέτες-ἄρθρα) τοῦ Γέροντος Δα-

νήλ ξεχωρίζει η εργασία του, ως προφητική-όμολογιακή, με τίτλο: «Φωνή ἐξ Ἁγίου Ὁρους διὰ τὴν προσεχῆ οἰκουμενικὴν Σύνοδον» (Κατουνάκια – Ἁγ. Ὁρος, 6-19 Μαΐου 1925).

Γιὰ τὴν θεολογικὴ-ἐννοιακὴ συγκρότηση τῆς μελέτης αὐτῆς, ἡ ἀδελφότητα τῶν Δανιηλαίων ἔχει γράψει (1977):

«Μεταξὺ τῶν πολεμικῶν Αὐτοῦ πονημάτων τὴν πρώτην θέσιν κατέχει τὸ σήμερον εἰς τύπον ἐρχόμενον διὰ δευτέραν ἤδη φορὰν «ΦΩΝΗ ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ». Λέγομεν ὅτι ἐπιπροσθεῖ καὶ ὑπερέχει τῶν ἄλλων πονημάτων, διότι ἐν ἕκαστον τούτων μίαν μόνην αἴρεσιν ἀνασκευάζει, τοῦτο δὲ πάσας ἐκποδῶν ἀποκρούει καὶ τὴν ἀπλανῆ ὑποδεικνύει τρίβον, ἣν ὁ βαδίζων εἰς Βασιλείαν καταντήσει οὐρανῶν».

Πρὸς ἀπλοποίηση τῆς γλωσσικῆς δυσκολίας τοῦ κειμένου, διευκρινίζουμε:

«Μεταξὺ τῶν μαχητικῶν μελετῶν του, πρώτη σὲ θέση εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ “Φωνὴ ἐξ Ἁγίου Ὁρους διὰ τὴν προσεχῆ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον”, πὺν ξανατυπώνεται γιὰ δεύτερη φορὰ. Λέμε ὅτι συμπληρώνει προσθετικὰ τίς προηγούμενες καὶ ὑπερέχει αὐτῶν, διότι κάθε μία ἀπὸ τίς προηγούμενες μελέτες μία μόνη αἴρεση ἐλέγχει καὶ διορθώνει, ἐνῶ ἡ παρούσα μελέτη ὅλες (συνολικὰ) τίς αἱρέσεις ἀποκρούει, δείχνοντας, ἔτσι, τὸ ἀπλανές μονοπάτι, τὸ ὁποῖο ἀκολουθώντας ὁ πιστὸς ὁδηγεῖται στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν...».

* * *

Τὴν ἐποχὴ τοῦ Γέροντος Δανιὴλ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο εἶχε ἀνακοινώσει διάγραμμα (προσεχοῦς) Οἰκουμενικῆς Συνόδου μὲ θέματα: «τὴν ἀναθεώρησιν ὅλης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας καὶ προσαρμογῆς Αὐτῆς πρὸς τὴν παρούσαν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας, ἣτις θὰ προβάλη καὶ τὴν συνένωσιν τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν, ἐπὶ ἐμπιπτόντων Ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, καὶ τρόπους τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῶν, καὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ Πασχαλίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων ἤδη σχετικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν».

Ἐπίσης εἶχε ἀνακοινωθεῖ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο καὶ πρόγραμμα ἀναθεωρήσεως πολλῶν ἱερῶν τελετῶν, ὅπως: «Περὶ Μετουσιώσεως, περὶ Λειτουργικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, περὶ τοῦ Τυπικοῦ τελετῶν καὶ Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν, περὶ τοῦ χρόνου λατρείας, ἀργίας Κυριακῆς καὶ ἄλλων ἑορτῶν, περὶ νηστείας (εἶδη καὶ διάρκεια αὐτῆς), περὶ Ἱερῶν Σκευῶν

καὶ ἀμφίων, περὶ Ἀγιογραφίας καὶ Μουσικῆς, περὶ γάμου τῶν κληρικῶν, περὶ περιβολῆς τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἐκκλησίας, περὶ Μοναχῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν, καὶ πᾶν ἄλλο ἐκκλησιαστικὸν ἢ θεολογικὸν ζήτημα, καὶ ἐν τέλει περὶ καθορισμοῦ τοῦ Πασχαλίου καὶ τοῦ Ἡμερολογίου».

Ὁ Γέροντας Δανιὴλ εἶναι ἀπὸ τοὺς πρώτους χρονολογικὰ στὶς ἀρχὲς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα ποὺ ἀντιλήφθηκε τὸ βάθος τῆς ἀλλαγῆς στάσεως τῆς διοικούσης (Πατριαρχεῖο Κων/λεως) ἐκκλησίας ἔναντι τῶν αἰρέσεων. Κατάλαβε, ἔγκαιρα, τὶς κατευθύνσεις τῆς σκέψης τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ζωὴ ἀληθινοῦ Ὁρθόδοξου ἀσκητοῦ. Τέλος εἶδε καθαρὰ τὸ ὄραμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ γιὰ συνοδικὴ κατοχύρωσή του.

Ἀπαντᾷ ὁ Γέροντας Δανιὴλ μὲ τὸ πόνημα τοῦ «Διὰ τὴν προσεχῆ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον», σὲ ὅσα τὸ Πατριαρχεῖο Κων/λεως εἶχε συγκεντρώσει καὶ ἀποφασιστικὰ προσδιορίσει ὡς θεματολογία τῆς μελλούσης συνόδου.

Ἡ ὁμολογιακὴ-θεολογικὴ σκέψη του συγκροτεῖται (ἀπαντητικὰ) στὶς ἐξῆς ἐνότητες, ποὺ ἀπαρτίζουν τὴν πραγματεία του:

A) ΠΟΙΟΣ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Στὴν πορεία ἀνάπτυξης τῆς ἐνότητος, γράφει:

«Ἡ ἱερὰ Σύνοδος Αὕτη δὲν θὰ δικάσῃ καὶ στηλιτεύσῃ τοὺς κακοδόξους, ἀλλὰ κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον θὰ καθίσῃ εἰς τὸ σκαμνὶ τὴν πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς, καὶ διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ δικάσεως θὰ μεταβάλλῃ πολλὰ πρὸς ἐπιτευξιν τῆς πλατείας καὶ εὐρυχώρου ὁδοῦ...» (Σελ. 17).

1ο Σχόλιο: Πράγματι, καθημερινὰ πραγματώνονται κατὰ βαθμίδες οἱ ἀποφάσεις τῆς Κρήτης, σύμφωνα μὲ τὶς προφητικὰς ὑπογραμμίσεις τοῦ π. Δανιὴλ γιὰ τὸ Ἐκκλησιολογικὸ περιεχόμενο-ὑπόβαθρο τῆς «Νέας Συνόδου».

B) ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΑΥΤΗΣ

Μεταξὺ ἄλλων ὁ π. Δανιὴλ τονίζει:

«Ἄφου ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου ἐπέφερε μέγα σκάνδαλον καὶ ἐδημιούργησε σχίσμα μεταξὺ τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος, τί γενήσεται ἄρα γε, ὅταν ἀκουσθῇ ὅτι ἡ διαληφθεῖσα Ἱερὰ Σύνοδος θὰ προβάλλῃ τοιαύτας γνώμας, τὰς ὁποίας ἐκ παρουσίας φρονοῦσι καὶ ἀσπάζονται μόνον οἱ ψυχικοὶ ἄνθρωποι καὶ οἱ τὰ τοῦ Λουθήρου φρονοῦντες;» (Σελ. 19).

2ο Σχόλιο: Πράγματι, ἡ Εκκλησιολογία τῆς ψευδοσυνόδου τῆς Κρήτης ἀποτελεῖ ἀναδιοργάνωση καὶ προσαρμογὴ τοῦ περιεχομένου τῆς συνείδησης τῶν «*ψυχικῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν τὰ Λουθήρου φρονοῦντες*», ὅπως εὐστοχα προανήγγειλε ὁ π. Δανιήλ.

Γ) Η ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΥΣΙΩΣΕΩΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ἐδῶ διευκρινίζει ὁ π. Δανιήλ, «*ὅτι τὰ τίμια δῶρα καθαγιάζονται μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ ἱερέως, ὡς μαρτυροῦσι καὶ αὐτὰ τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ τῆς Ρώμης καὶ τῆς Γαλλίας...*».

Ἐπίσης ὑπογραμμίζει: «*Ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία, μεταξὺ ἄλλων (πολλῶν) καινοτομιῶν ἐκαινοτόμησε καὶ τὴν ἀυθαίρετον καθαγίασιν τῶν τιμίων δώρων, ὡς γιγνομένην σὺν τῇ ἐκφωνήσει τῶν Κυριακῶν λογίων, ὅπερ ἀντίκειται τῇ Ἀποστολικῇ καὶ Ἐκκλησιαστικῇ παραδόσει*» (Σελ. 21-22).

Δ) Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Μὲ ἀπόλυτη κατηγορηματικότητα ὁ Γέροντας τονίζει:

«*Τὸ Λειτουργικὸν μέρος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ τὸ Τυπικόν, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ἀπὸ τῶν παναρχαίων χρόνων τὸ εὐσεβὲς αὐτῆς πλήρωμα, δὲν συνεστήθη ὑπὸ τυχαίων καὶ ἀγοραίων ἀνθρώπων, ἀλλ' ὑπ' ἀνδρῶν Ἁγίων ἀνεγνωρισμένων ἐπὶ εὐρεία μαθήσει καὶ ἄκρα Ἀγιότητι καὶ ἐπεκυρώθη δι' ἱερῶν Ἀποκαλύψεων παρὰ τῶν Ἁγίων Ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ Τοπικῶν, ἔχον τὸ κῦρος παρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπερ σφαλῆναι ἀδύνατον*» (Σελ. 22 – 23).

3ο Σχόλιο: Στὴν μελέτη τοῦ Γέροντος Δανιήλ (ἱεροῦ πατρὸς) ἐρμηνεύεται ὀρθὰ τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας ἔναντι τοῦ Ἀναθεωρητισμοῦ τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**.

* * *

Θὰ ἀκολουθήσει, σὺν Θεῷ, καὶ ἡ ἀναφορὰ μας στὶς ὑπόλοιπες ἐνότητες στὸ ἐπόμενο ἄρθρο. **Σ**ήμερα, μέσα στὴν ἀπραξία τῶν πολλῶν καὶ στὴν ἔλλειψη ἀντίστασης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἡ διδασκαλία τοῦ ἁγίου Γέροντος Δανιήλ ἀποτελεῖ μάθημα Ὁρθοδοξίας.

(ἔπεται τὸ Μέρος Β΄.)

(*) Περιοδ. «Θεοδρομία», ἀριθμ. 1/Ἰανουάριος-Μάρτιος 2023, σελ. 84-87. Τοῦ κ. Νίκου Σακαλάκη, Μαθηματικοῦ. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.